

REDACȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM):

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2-50; pe 1 lună fl. 1.
N-rit de Duminică pe
an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM):

INSERTIUNILE:

pe 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sînt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

PUNCTE DE ORIENTARE

VII.

(Articol final.)

Necesitatea indispensabilă pentru stringerea rîndurilor și concentrarea forțelor e atât de evidentă, încât, așa credem, ne putem dispensa a o sprijini cu motive. Ajunge ca să fim convinși, că în actuala stare, poporul român nu e capabil a face o acțiune puternică în nici o direcțiune, pentru a ne pătrunde de acea necesitate.

În calea de a întreprinde o lucrare de concentrare și de întărire întimpinăm cu deosebire două pedeci: una în situațiunea internă încurcată a partidului nostru național, alta în atitudinea ce a luat guvernul Wekerle—Szilágyi în anul 1894 față cu organizațiunea noastră politică din trecut.

Pedeca internă e mai gravă decât cea externă. Mai gravă, pentru-că ea n'are să fie înlăturată mai îngrabă decât atunci, când cei din frunte vor ști ei înșiși ce voesc, și vor regăsi direcțiunea politică ugreață de popor. Numai în acest cas se va pute forma un simbur senătos, în jurul căruia se așează pături și grupuri, și în urmă întregul popor. În timpuri normale, când situațiunile politice sînt clare și lămurite, simburile e format de bărbații aleși de popor pentru a sta în frunte. În timpuri anormale, când cei aleși pentru a fi în frunte nu se înțeleg între dînsii, și astfel se perde echilibrul necesar atât în sus cât și în jos, poporul își formează dela sine un alt centru, care cu atât va fi mai senătos, cu cât va atrage mai mult simțemintele și vederile poporului. Dela norocoasa dezvoltare a acestui proces de regenerare va atârna lămurirea situațiunii interne în prima linie, și crearea unei base sănătoase și trainice pentru stringerea rîndurilor, și concentrarea forțelor poporului român în a doua linie.

Ordonanțele guvernului, care opresc ori-ce intrunire și activitate sub firma partidului național român, sînt fără îndoială arbitrar, nedrepte, și despotice, dar' ele nu ne pot împedeca la stringerea rîndurilor și concentrarea forțelor poporului român. — Aceste ordonanțe sînt unele din acele măsuri nechibzuite și desperate, cu care un guvern, ajuns în strîmtoare a crezut că poate să scape prin violențe de o chestiune importantă a statului, fără ca să aibă nevoie a se ocupa în mod serios cu deslegarea ei.

Esența politiceii noastre naționale nu consistă în numiri, nici în organi-

zațiunea politică de care ne-am servit până acum.

Nu firma, nici organizațiunea ne-au strîns pe toți la un loc, ci programul politic, pe temeiul căruia tindem cu toții la recunoașterea principiului egalei îndreptări în stat. Acesta ne-a unit și tot acesta are să ne unească și în viitor, pe cât timp principiul acela, ținta luptelor noastre politice, nu va fi pus în practică cu toate garanțiile necesare pentru observarea lui. Minte sănătoasă a poporului va găsi fără îndoială căile, și mijloacele potrivite pentru o nouă organizațiune, care, bine întocmită și înțelepțește condusă, va fi mai puternică decât cea din trecut.

Slăbiciunile ce în timpurile din urmă au eșit la iveală tocmai în conducerea partidului, nu pot să ne descurăgieze pe cât timp poporul dă dovezi nu numai de viață, ci și de o judecată matură asupra celor ce se petrec, este conștiu de demnitatea sa și în-suflețit pentru apărarea drepturilor sale.

Nici știrile alarmate, care presa noastră le trece cu oare-care predicțiune de un timp încoace din România și le aruncă printre noi, nu vor putea să scoată din echilibru poporul român. Fiind-că el însuși își dă seamă, că asemenea știri nu pot fi decât o contrabandă, importată de oameni cari au în vedere alte scopuri, și nici de cât binele Regatului român și ai neamului românesc. În România întreaga viață politică nu se manifestă în modul cu care noi suntem deprinși. Mai ales presa ocupă o poziție cu totul diferită de a noastră și are o altă chemare, care nu se poate compara cu chemarea presei în monarchia noastră sau în Germania. Cine ar judeca viața publică a României numai după presa ei actuală, s'ar înșela foarte mult. Cu toate destrăbălările, ce se manifestă adese-ori în organele de publicitate, bărbații de stat ai României, în frunte cu Regele Carol, lucrează necontenit, cu multă înțelepciune și devotament, pentru binele țării și mai ales pentru intrarea și asigurarea pozițiunii tinărului Regat la gurile Dunării.

A face pe cineva să creadă că dela acești bărbați, al căror nume este legat de cele mai mândre isbânde ale neamului românesc, ar putea să provină vre-un rău pentru noi, este o întreprindere pe cât de neromânească, pe atât de zadarnică. De altă parte însă ar fi tot așa de greșit a inclina spre un optimism, care, căutând cu ochii peste hotare, ne-ar îndemna să punem mîinile în sin și să credem că noi nu mai avem datorințe de împlinit. Lupta noastră politică, ca

în trecut, așa în viitor, noi singuri avem să o purtăm și să o decidem prin hărnicia noastră proprie. Și numai întru cât vom ști noi să dăm o direcțiune sănătoasă acestei lupte, și întru cât vom ști să ne acomodăm tot-d'auna împregiurărilor politice și intereselor generale ale neamului românesc, vom putea aspira și contra la spriginul României și al altor state europene.

Cu o credință tare în vitalitatea poporului și a neamului românesc, cu abnegațiune și cu prudentă ne va succeda a învinge toate greutățile și a ne apropia din' ce în ce mai mult de ținta politiceii noastre naționale.

In contra cuotei. Congregațiunea din Comorn și municipiul orașului H. M. Vasârhely au ținut adunare generală extraordinară, în care s'a luat pozițiune în contra ridicării cuotei.

Cu un vis mai puțin. Nu e tocmai mult, de când în politica cea mare, devisa Ungurilor era: „Tengerre, Magyar!...“ la mare adecă, cu scop de a cuceri Orientul.

Se pare însă că concetățenii nostri au renunțat la acest vis al lor.

„Ată, înadever, ce scrie „Magyarország“ în numărul seu dela 13 c.:

„A ne întinde spre resărit, a face din Ungaria un centru al monarchiei, spre care să se apropie popoarele din răsăritul și sudul Balcanilor, e lucru vechiu! E o politică aceasta, de care se leagă și fapte, și visuri în cari s'au amestecat chiar conșpirațiuni, și încă nu demult. Toate acestea însă Tempî passati! S'a făcut dualismul dela 1867. Sîntem și Austriaci și Unguri. „Dacă cucerim în Orient, cui cucerim? Ar fi aceste cuceriri provincii maghiare ori austriace? Ba nici una nici alta, ci ar fi provincii ale monarchiei, cum sînt Bosnia și Herțegovina. Și după-cum, durere, s'a menținut principiul ei în armată și diplomație, a crescut peste noi monarchia Habsburgică, marea unitate, în care Ungaria va trebui să se contopească, conform legilor de gravitate.

„N'avem deci în Orient alt rol, decât să oprim pe alți să cucerească acolo. Nu putem oprî ca Turcia să nu fie desmembrată, și ei putem face numai pedeci ca ea să n'ajungă pradă marilor puteri.

„Să mergem însă la Saonic, după-cum zice General-stabul, nu e permis.

Dar' atunci cum s'ar pute împedeca alte puteri mari să nu ocupe Turcia?

Curios metod de-a face politică... mare!

Serbătorirea revoluțiunii. Concetățenii nostri maghiari, nu se mulțumesc numai să serbătorească faptul că în anul viitor se împlinesc 50 de ani dela izbucnirea revoluțiunii, ci vor cu ziua în care a început revoluția să fie trecută între serbările naționale. Kossuth Ferenz, vrînd să se arate demn părintelui seu, a propus acest lucru în ședința dela 13 c. a Dietei. Motivarea propunerii sale se va face într-o altă ședință.

Sîntem curioși să vedem motivarea și mai ales să se explice cum și de ce naționalitățile să fie ele silite a serba revoluția ungrească, pe urma căreia a rămas numai serum și cenușă...

Ungurii serbeze cât vor, pot face serbare națională maghiară și din 14 Aprilie, detronarea casei habsburgice, noi protestăm însă chiar de pe acum ca aniversarea izbucnirii revoluțiunii lor să fie trecută în lege ca serbare obligatoare și pentru noi, naționalitățile.

Austria și Germania. Drept semn al bunelor relațiuni dintre monarchia noastră și Germania, se socotește actualmente și splendida primire ce 'i-s'a făcut arhiduceului Otto de împăratul Wilhelm la Berlin.

La prînzul de curte, Împăratul Germaniei a ridicat un foarte cald toast în sănătatea monarchului nostru, pe care 'l-a numit „scumpul meu amic și aliatul meu credincios“.

Grecii la războiu. Ziarele din Grecia dau amănunte privitoare la plecarea în Creta a tinerilor greci.

Au plecat, d'odată cu principele de coroană, 50 studenți universitari. Despărțirea lor de cătră părinți, în portul Pireului, a fost înduioșătoare. Între cei plecați sînt și Vertis, Guscos, Parascevepolos, Mannos și Dasios, cari s'au distins la jocurile olimpice din anul trecut.

La Atena domnește o disordine ne mai văzută. Prăvăliile și atelierile stau închise, ear' pe străzi mulțime de bărbați, cari cer ca guvernul să le dea arme pentru a pleca în Creta.

Toate școlile sînt închise. Întrînsele se adăpostesc refugiații, mai ales femeii și copii, cari sosesc în fiecare zi din Creta.

În toate părțile Greciei se țin meetinguri în cari se cere anexarea Cretei.

Victoria Englezilor. Pe când marile puteri stau nedumerite și așteaptă să vadă atitudinea Engliterei, pe atunci armata engleză seceră biruință în Africa, unde în ziua de 6 Februarie a împărșiat oștirea de 30.000 luptători fullaci. Lupta decisivă s'a dat la Bida.

Legi nouă în Rusia. Dacă e să credem știrilor ce vin din Rusia, apoi putem spune, că până și acolo, țeranilor li-se pregătește o soarte mai bună; e vorba anume, ca primul ministru Goremkits să revizuiască toate legile aspre cari îi privesc pe țerani.

Din Bucovina.

Candidații Românilor bucovineni pentru Senatul imperial.

Cernăuți, 11 Faur n.

Pentru alegerile parlamentare, partidul național român din Bucovina, reprezentat prin societatea politică „Concordia“ și-a nominat deja definitiv candidații.

Aceștia sînt: **Dr. George Popovici**, pentru noua curie a 5-a (partea românească a țării) cu locul de alegere în Radauț; **Iancu Lupul**, pentru curia rurală din districtele: Radauț, Solca, Suceava, Guramorului, Cămpulung și Dorna, cu locul de alegere în Radauț; **Eudoxiu baron Hurmusachi**, pentru curia rurală din districtele: Cernăuț, Sadagura, Storojineț și Siret, cu locul de alegere în Cernăuț la Bucovina.

Impresiunea ce a făcut-o nominarea candidaților partidului național român, a fost destul de bună, mai ales candidarea zelosului **Dr. George Popovici**, a aflat pretutîn-

denea răsunetul cel mai plăcut, și noul candidat e considerat, — și nu fără motiv, — ca un înaintemergător întru propovăduirea unei direcțiuni politice basate pe principii sănătoase, unde activitatea desinteresată, ear' nu servilismul și poelonăria, aceste urite particularități ale unora, au să fie devisa de procedere.

Nominarea lui Lupul și Hurmuzachi în unele părți e primită cu oare-care apatie, dar' nu se poate zice că cu resens, pentru-că bărbaiții noștri de bine, cari cunosc raporturile noastre interne și țin cont de forțele parlamentare cari ne stau la dispoziție, sunt în clar, că abandonarea lui Lupul și Hurmuzachi, astăzi nu este posibilă chiar și din motivul că nu este cu cine a-i înlocui.

De aceasta împregiurare a ținut cont societatea „Concordia“, când a ținut, ca pentru cele două districte să candideze din nou pe deputații de până acuma ai acestora.

Astăzi mai mult ca ori-și-când trebuie, ca Românii din Bucovina să țină la principiul solidarității naționale; pentru aceea, nu rămâne alta, decât ca aceia, pe cari comitetul central electoral i-a nominat de candidați, să fie primiți cu aceea bunăcredință din partea alegătorilor români bucovineni, de care numitul comitet condus a fost atunci, când i-a nominat. De a luera și agita de astădată contra acestor candidați înseamnă a periclită reușita pentru noi a alegerilor, și să nu perdem din vedere, că terenul odată perdut, pentru noi bucovinenii este de a-l perde pe vecie. Chiar acelora, cari ar ave motive de obiecționat contra unuia sau altuia dintre candidați, servească-le de astădată drept losincă vechia normă: „Dintre două rele să se aleagă cel mai mic.“

Pentru curia proprietarilor mari, unde Românii dispun de un mandat, va fi reales George baron Vasileo.

În expiratul period parlamentar, baronul Vasileo a fost un reprezentant la locul seu. Vocea lui nu odată a resunat întru apărarea intereselor noastre și reelegerea lui este pe deplin corăspunzătoare aspirațiilor tuturor Românilor bucovineni.

Activitatea lui de până acum în parlamentul din Viena este azi atât de cunoscută și de rodnică, încât nu ar ave trebuintă de nici un reclame, pentru-că unanim să fie reales în locul ce cu atâta demnitate l-a ocupat până acum, dacă n'ar străbate prin aer un svon, pe cât de curios pe atât de îngrijitor pentru periclitarea mandatului de până acum.

E vorba adevărat, că veneratului nostru reprezentant Dr. Ioan Turcan să i-se pună de astădată un contra-candidat în persoana archimandritului M. Calinescu, doritul actualului cap bisericesc și mai ales al presidentului țerii conte Goes, care așa se zice, s'ar fi exprimat undeva despre părintele Turcan: „Der Alte spricht nur zu viel, dort oben“.

Niște motive, ca trase de pâr, se aduc în contra adevăratului reprezentant al intereselor țerii, nu pot nici decât se doboare pe un stegar atât de falnic din mijlocul reprezentanților poporului nostru. Succesele parlamentare obținute de dl Dr. Ioan Turcan atât pe terenul bisericesc școlar, cât și pe celelalte terene ale vieții noastre publice naționale, sunt o carte bogată deschisă pentru fiecare, care conștiu și serios știe prețui adevăratele interese ale neamului seu.

Unui bărbat de calitățile deputatului nostru de până acum Dr. I. Turcan, ori-ce elogii ai face prin urmare, ar fi de prisos.

Depinde numai dela atitudinea deamă și serioasă a membrilor din Consistor și dela ținuta partidului național, pentru-ca reelegerea venerabilului Dr. Ioan Turcan să fie asigurată în fața tuturor opintirilor electorale.

Părintele archimandrit Calinescu poate să-și tot aibă aspirațiunile sale, mandatul dlui Dr. Turcan însă nici decât n'ar fi bine așezat în mâinile lui.

Chiar și actul politic al partidului național, că a pus pe părintele archimandrit atât de sus (vicepresident în comitetul central electoral), este un lucru cel puțin inexplicabil, și între împregiurările actuale noi n'am ave decât cuvinte de bucurie, dacă prin acest act al seu din fața apropiatelor alegeri n'ar ave însuși partidul nostru național, cel dintâi să simtă o sinamăgire.

Din parlamentul maghiar.

— Ședința dela 12 Februarie. —

Dieta iarăși a revenit asupra chestiunii cretane. De astă-dată discuțiunea a fost forțată de Kossuth. Bánffy însă nici de astă dată n'a spus nimic nou, prin ce deputații să se fi cumișit asupra situațiunii din Orient.

În această ședință s'a citit apoi și scrisoarea lui Sima Ferencz, care își depune mandatul, contestat de altfel, de deputat al orașului Szentes, unde se zice că își va pune candidatura Ugron Gabor.

Mai interesant e, că în această ședință s'a cerut suspendarea imunității, pentru a fi dați în judecată, a nu mai puțin ca trei deputați, se înțelege, toți oposanți. Acestia sânt Sima, Lepsényi și apoi dl N. Șerban care cu ocazia alegerilor a pălmuit pe solgăbirul din Făgăraș.

Toți trei au fost dați... „justiției ungurești“.

Păruială între patrioți.

Doi dintre cei mai șoviniști patrioți, Bartha Miklós și Sándor József, secretarul Kulturegyletului, s'au luat la păruială în chiar cel mai prima sanctuar unguresc: în adunarea generală ce s'a ținut alaltăeri în Cluj.

Întâiu s'au certat numai, acuzându-se grav, ear' apoi au ajuns și la duel cu pistolul.

Causa a fost că de când secretarul Kulturegyletului s'a făcut deputat guvernamental, lucrurile Kulturegyletiste le-a cam lăsat și în plata sfinților, ceea-ce archiepiscopul Bartha nu prea-i place, căci, după-cum a spus, „mişcarea naționalităților acum e mai intensă, deci Ungurimea mai ales acum trebuie să se apere“...

Și așa din vorbă în vorbă, s'a ajuns la discuție... ungurească, în cât Sándor i-a strigat lui Bartha că e un... mincinos.

S'a provocat astfel un scandal, în cât searbit, contele Károlyi Pista, președintele Kulturegyletului din Ungaria, a zis că, acum a venit întâia oară la adunarea kulturegyletistilor din Ardeal, dar după cele văzute, nici nu dorește să mai vină a doua oară.

În duelul ce s'a urmat, s'au schimbat de altfel două gloanțe fără nici un rezultat tragic pentru duelanți.

Kulturegyletul însă pare că va suferi pe urma acestui mare scandal, care între patrioți face multă amărăciune.

MUTUL.

— Narațiune. —

De

Griga Vaztett.

(Urmare).

„Țitul galben“ știa bine ce face!

Ne hotărîrăm să nu concedem o asemenea nedreptate! Fie-care trebuia să jertfească o parte din mâncare.... „Jertfa“ noastră abea încăpu într-o batistă și când era pe înserate, unii din noi se furișară ca tigri la ușa carcerii.

În tot coridorul domnia o întunecime mare și o liniște adâncă, întreruptă numai de respirația noastră înăbușită...

„Cocostîrcul“, își puse umerii la dispoziție, „Trombonul“, se urcă pe ei cu ajutorul unui devotat, și-și apăsă nasul cam de giamul ușei.

„Mutule!“

„Ce-i? — răspuse el vesel.

„Ți-e foame?“

„Da, durere!“

„Ți-am adus ceva de mâncare!“

„Trombonul“ sparse giamul și povara scumpă căzu în carceră.

„Vă mulțumesc, amicii mei!“

La aceste vorbe inimele noastre se umplură de bucurie.

Eram exaltați, săream, ne sărutam și ne îmbrățișam.

Cu toate acestea bucuria noastră se schimbă în curând în durere adâncă.

Inimicul nostru trebuie că simțise ceva, căci cu lampa în mână veni să facă o revizie în carceră.

Se furișă înăuntru deschise repede ușa, și lumină giamul spart, resturile de mâncare și pe „Mutul“, care era ocupat cu ele.

„Cine ți-le-a adus?“ — morai „Țitul“.

„Mutul“ tăcu.

„Cine a spart geamul?“

Aceeași tăcere.

În ziua următoare vârsarăm lacrimi amare; trebui să ne luăm rămas bun dela „Mutul“, care fu eliminat din liceu.

Eram în semestrul al patrulea, când „Mutul“ veni la universitate.

— Câte n'a trebuit să îndure săracul, până când a obținut dreptul să intre în templul științei! — Fusesse souffleur, scriitor, statistic și învățător și a fost aruncat de soarte cu neîndurare încoace și încolo. — Când ne povestea despre pribegirea lui în lumea largă, despre zilele de foame, despre lupta pentru existență, despre spini ce-i întâlnește în cale un suflet părăsit — își venea să plângă și să admiri curagiul și inima lui bună.

Toată înfățișarea lui, era a unui tînăr vi-guros și sănătos, rămăsese însă „Mutul“

bun, neegoist și credincios, care câștiga iubirea oricărui om bun.

Am fost încântat, când îl întâlnii cu un teane de cărți sub braț, deși era rău îmbrăcat și flămând.

Era aproape să ne sugrumăm cu îmbrătoșerile reciproce, și plânsărăm ca copii.

Experiențele vieții, lupta serioasă pentru existență îi dădură expresia puterii și a rezistenței, eu arătam pe lângă el, cu toate patru semestrele, deși nu ca „puiul mamei“, dar ca un tînăr necopt.

În toate era hotărât și lămurit; dacă zicea „da“ sau „nu“, se știa că și-a spus hotărârea irevocabilă. — După cum își păstrase fruntea maltă, ochii mari și limpezi, zîmbetul simpatic, tot așa îi rămăsese și inima bună și aceleași trăsuri caracteristice, cari îl făcuseră idolul nostru.

Sentimentele nehotărâte i-se schimbară în base solide, și aplecările bune în virtute.

„Mutul“ își începu studiile fără nici o para, numai cu convingerea, că toți studenții sunt colegi între cari se aflau mulți săraci.

Cu ajutorul prietinelor găsi meditații, cari îl scăpară cel puțin de moartea de foame, și așa își începu cu multă stăruință studiile. Se devotă cu patimă învățătorei.

Profesorii îl remarcară imediat și-i promiseră bursă... Totuși spre nenorocirea lui, se iscă în universitate una din acele scene,

DIN SIBIU

Balurile „Reuniunii femeilor române“. — „Convenirea socială a junimei române“. — Societatea română de diletanți“. — De-ale „Reuniunii române de muzică.“

„Reuniunea femeilor române din Sibiu“ anul acesta nu va arangia balul său obișnuit. Se știe, că balurile arangiate de această Reuniune, se socoteau între primele baluri de elită din Sibiu, prin ceea-ce societatea română sibiană se ridica în fața streinilor. Succesul moral al acestor baluri însă nu sta în nici un fel de proporție cu câștigul material, la care Reuniunea femeilor române, între împrejurările noastre, trebuia să țină. Eată motivul, pentru care comitetul Reuniunii a sistat de-o-camdată arangierea balurilor. Privit acest lucru din parte pur națională, pentru noi, ne arangierea balului — nu este nici un desastru, căci balul Reuniunii, de regulă rău cercetat de către români — numai românesc nu se putea numi.

Grupul de 22 junci români, arangiatori „Convenirii sociale“ de Miercuri seara — n'arătat spre satisfacția tuturor calea, pe care este dispensabil să apucăm dacă vorba este să împreunăm frumosul cu folosul. Sibiuul este locul, unde toate nuanțele noastre politice își au reprezentanții cari țin toți să-și valideze vederile lor și la aparență, zidul despărțitor s'ar părea a nu permite nici un fel de apropiere între aceste grupări.

Aceste știute, publicul a fost plăcut surprins de invitarea junimei acoperită de 22 nume, recrutate din toate taberile. În fața unei asemenea invitări, marea mulțime a inteligenței nu putea să rămână pasivă.

Pe la orele 8 și jum. publicul numeros elita societății române, se grăbia să guste plăcerile oferite de favoritul: carnaval. Sala de dans, un dragăbaș salon din jur împrejur cu divanuri și scaune trase în catifea bordaux — ce încapă peste 150 dansatori. În scurt timp s'a dovedit de prea puțin spațioasă pentru oaspeții sosiți și mulți siliți au fost a se mulțumi cu petrecerea în saloanele de-alături — 5 la număr — puse cu multă prevenire de comitetul casinei internaționale, la dispozițiunea societății românești. Încă înainte de oarele 9, muzica lui Brașoveanu a îndemnat pe dansatori și dansatoare a se înșira la jocul național „Hora“, mare și frumoasă. Jocurile de coloane, Cadrițele și Romana s'au executat cu mult tact, cu toate că aproape 80 părechi luau

peste care ori ce student trebuie să treacă Pe o parte se află formele exterioare, autoritatea, tradițiunea cu toate pretențiile și condițiile ei, de cea-altă parte — neastem-părul tineretei, inima caldă și sensibilă...

Cine n'a trecut peste acestea?

Durere, din neabăgare de seamă, ajunge și mutul pe lista celor vinovați. — Fiind toate dovezile contra lui; dar o parte a membrilor din Senat pentru el, se spera să n'ăibă urmări triste această eroare.

Ziua judecății sosi.

Acușați găsiră nepotrivit să fie ascultați câte unul. Judecata nu se putea aduce pe altă cale. — Tinerii se revoltară și luară hotărârea să nu se apere. — „Mutul“, fu cel dintâi ascultat.

„Vrei să te aperi?“ întrebă presidentul.

„Nu“, fu răspunsul.

„Ascultă“, observă unul din juriu, „suntem convingși de nevinovăția d-tale, știm că numai din neabăgare de seamă ești între acușați. De ce vrei să-ți strici?“

„Mutul“ tăcu.

„Te numărăm între cei mai buni studenți!... vei primi bursă!...“

„Mutul“ tăcu.

„Spune-ne cel puțin dacă ai fost cu ei... Spune-ne numai o vorbă: da sau nu!“ Așa încerca juriul să-l înduplece.

El nu zise nici o vorbă.

Încă în aceeași zi pe când sta în cance-

parte la ele. La cadrulul al 2-lea — cel de dragoste — păreau a se valida și cuvintele lui Bolintineanu:

„D-zeu pe fruntea blândelor fecioare a scris aste vorbe cu trăsuri adanci: D-zeu e amorul“.

Un lucru nou la noi: societatea a rămas aproape până la oarele 5 dimineața împreună.

Cu mare greutate mi-am putut nota pe participanți, adevă pe participante, căci primii, deși atingeau cifra de 100 — nu ne imponă — de aceia îmi și cer seuze de la toți cei neamintiți aici, deoarece-ce neamintirea o fac fără intențiune.

Dintre doamne am remarcat pe doamna Ioana Bădilă, Geni Moga, Silvia Barcianu, Maria Cosma, Ana Dr. Moga, Maria C. Pop, Dom. Rațiu, Ersilia Vătașanu, Elena Lucuța, Boiu, Bențe, Man Cornelia, Rusu, Simonescu, Maria Borcia, Arz, Penciu, Iustina Olariu, Eugenia Vecerdea, Elena Șpan, Maria Crișan, Iosefina Diaconovici, Elena Iuliu P. Barcianu (Hațeg), Emilia Tilea, Octavia Voileanu, Păcurariu, Decian, Muciu, Câmpianu, Constanța Balint, Margareta Moldovanu, Maria Trifan, Tăbăcariu, Lupeanu, Ana I. Popa (Ocna), Olga Man, Săndor etc.

Din frumosul buchet al d-șoarelor semnez: Tina Simonescu, Eugenia Moga, Geni Simonescu, Eleonora Borcia, Arz, Zina Moga, Rica Moga, Valentina și Hortensia Penciu, Mina și Tani Cosma, Alexandrina Șchiopu (Rășinariu), Felicia Rațiu, surorile Muciu, Bențe, Lucreția Bența, Neli Ciceiu, Eugenia Iovescu, Nina Savu, Silvia Trifan, Stoica (Ocna), Cornelia Decian, Irina Pop, surorile Pipos, Deli Olariu, Ivan (Alba-Iulia), Cornelia Man, Otilia Mihu, Leniți Cunțanu, Florica Roșca, Victoria Joandrea, Orășan, Teresa Drexler, Păcurariu, Olimpia Neagoie, Hulea (Cornățel), Elisaveta Comănici (Sămbăta) Eugenia Păcală (Hundrubach), Eugenia Grecu, Elena Adamovici, Lupeanu, Lemenyi, Opriș (Șura-mare) surorile Resu, Lucreția Bunea, Moga și altele.

Având această petrecere un succes atât de strălucit, nu încap în doială, că în curând vom avea de înregistrat formarea unei noue societăți, a „societății române de diletanți în Sibiu“.

Ideia înființării acesteia a fost cu multă căldură îmbrățișată de toate păturile sociale dela noi. Precum se asigură, în fruntea acestei salutare întreprinderi se va pune cel mai simpatie și cel mai agreat om al clasei culte din Sibiu, care nu este altul de cât desintereșatul profesor Dr. D. P. Barcianu, care până acum nu s'a retras de

laria universității și învârtea tăcut butonul, își primi actele.

După asta l'am pierdut multă vreme din evidență.

Compania generalului Tchernajeff se retrase din toate punctele. Turcii dispuneau de puteri mai mari și strimțorâră armata din toate părțile, se părea chiar că voesc să străbată prin dos, și să le impedeze tragerea; dar toate încercările au fost zadarnice. Dimpotrivă, inimicul pătrundea tot mai mult prin front. Bombele plesneau din dreapta, din stânga, din dos, din față, aruncau flăcări în norii de fum, în nisip, în praf, umpleau aerul cu sgomot; tunurile buiau și puștile pocneau. Gloanțele ziziau ca albinele, unul într'altul, și un fum des și praf întunecă totul.

Numai rar pătrundea o comandă lămurită, sau o împușcătură apropiată prin sgomotul infernal.

În rândul prim mergeau, ca tot-d'auna, vointarii noștri, cădeau în mase și prin curajul, prin rezistență și jertfire proprie stăpneau uimirea celor mai bătrâni veterani.

Locul de bandagiat unde eram și eu ocupat ca medic, trebui să se schimbe de hai multe-ori. (Va urma).

nicăiri, dacă vorba a fost de binele și luminarea neamului românesc.

Zeloasa „Reuniune română de muzică din Sibiu“ în curând va contribui și ea la distrugerea societății noastre, iubitoare de muzică. Distinsul nostru măestru G. Dima, s'a îngrijit, ca primul concert din a. c., ce are să se dea în curând, să fie cât se poate de interesant și variat. Nu mai puțin de 5 compoziții ale măistrului vor fi executate la acest concert, (3 cântece pentru sopran și pian: „Somnoroase păserele“, „Vezi, rândunelele se duc“, „Peste virfuri trece luna“ și 2 cântece pentru cor mixt, compoziții noue: „La mijloc de codru des“, „Ce te legeni codrule“, 3 cântece dragălașe pentru cor mixt de Gavriil Musicescu („Congazu“, „Stănețuța“ și fermecătorul „Dor dorule“), 3 cântece pentru cor mixt de F. Mendelssohn Bartholdy („La anul nou“, „Cântec păstoresc“ și „Lauda primăverei“), precedate de un „Trio“; C-moll, pentru violină, cello și pian de L. Wan Bethoveen și înfrumșetate de vocile dulci și melodioase ale unor membri (din sopran) cari pășesc pentru primadată ca soliști apoi de „Ade-laida“ de L. Wan Bethoveen, cântare pentru tenor cu acompaniament de pian; „Plângerea Kolnei“, cântec pentru alt cu acompaniament de piano de F. Schubert. Încât pentru numele soliștilor, să mi-se ierte deocamdată discrețiunea...

Renumita noastră „Reuniune de muzică“, după primul seu concert va lua în studiu compoziții mari, ce vor întrece pe toate cele până aci executate și probabil în primăvară, Românii vor putea adauge o nouă isbândă la activul lor pe terenul artistic musical.

„Învingătorul“.

NOUȚĂȚI

Arad, 15 Februarie st. n. 1897.

Alegerile croate. Se scrie din Zagrab că în 10 Februarie s'a închis ultima sesiune a ciclului adunărilor provinciale. Adunarea provincială se va mai întruni în Aprilie pentru o ultimă sesiune scurtă și pe urmă se va suspenda. Imediat după aceea se va face o nouă alegere generală. Modul adunărilor provinciale nu se vor schimba prin alegerile noi. Și de aici înainte tonul îl va da, așa cred Ungurii, partidul național, care spune „B. H.“, a prins rădăcini atât de adânci în popor, că nu trebuie multă silință, să se întoarcă în adunarea provincială cu aceeași putere ca în trecut.

O serbare înălțătoare de suflet au aranjat aseară sodalii români din loc. Printr-o masă comună, ei au sărbătorit anume primirea festivă în rândurile lor a celor noi veniți: a personalului care a pornit în Arad noua lucrare românească prin apariția „Tribunei Poporului“.

Vom da mâine o amănunțită dare de seamă.

Petreceri. Casina română din Beiuș va aranja în favorul bibliotecii sale, în „Sala ospetării opidane“, petrecere cu dans, în 27 Febr. 1897 st. n.

† **Moș Herlea.** Despre moartea Moșului Herlea, familia răposatului trimite următorul necrolog:

Nicolae, Ioan, Dionisie, Vasile, George și Raveca Herlea ca fi; Elisabeta, Maria, Anastasia, Rachila Floarea ca nurori; Teodor, Baci ca ginere; Ioan, Iuliu, Veturia, Brutus, Ioan, Dumitru, Ana, Todor, Raveca ca nepoți și nepoate, ear' paraschiva și Nița ca strănepoate cu inima sfâșiată de durere aduc la cunoștința rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că scumpul lor tată, moș și strămoș Nicolae Herlea, econom după un morb scurt dar' greu, împărțit fiind cu Sfintele Taine, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului Vineri în 12 Februarie n. 1897 la 6 ore seara în

etate de 78 ani. Rămășițele pământeste ale iubitelui decedat se vor așeza spre odihna eternă, Duminecă în 14 Februarie n. la 1 oră d. am. în cimiterul gr-or. din loc. Vinerea, în 13 Februarie n. 1897. Odihnește în pace suflet blând și nobil!

Anticități romane pe pământ bosniac. Se anunță din Seraievo, că în Sehenia, în giurul Sebreției, cu ocazia săpăturilor întreprinse de muzeul bosniac-herțegovinean s'a dat de anticități interesante.

Le-a reușit a găsi ruinele unei catedrale, care după inscripție, s'a zidit pe timpul lui T. Flaviu Similis dumin quinquinal, sub domnia împăratului Antoniu Piu (138—161 d. Chr.) Această inscripție precum și alte anticități desgropate în Sebenia veche dovedesc că obiceiurile romane prinseseră rădăcină în valea Drinei încă în secolul al II-lea d. Chr. Până acuma se credea că numai în sec. III. s'au construit orașe în stil roman. În general se vede că valea Drinei era foarte populată pe vremea aceea; așa în Lijesce Iupiter, Iuno și Minerva, Sebrina s'a dat de templul Dianei, pe când în Crica și în Gurgyevac s'au desgropat monumente cu epitaful roman. În giurul Sebreției au sondat și un cimiter din evul mediu unde au găsit lucruri importante din punct de vedere etnografic și antropologic, așa d. e. scăfărlii, bijuterii diademe, cercei, inele.

O fetiță otrăvitoare. Se anunță din Londra o crimă îngrozitoare. Înaintea tribunalului pe banca acusatilor stă o fetiță blondă, trandafirică, în etate de 13 ani. E acuzată că a otrăvit pe vărul ei mic. Se numește Mary Iane Scull, o orfană, pe care a primit-o unchiul ei în casă, tratându-o cu gingășie și iubire. Era un copil foarte bun și cuminte, s'a schimbat numai în anul trecut, când mătușa ei a dat naștere unui băiat. Se uita cu ură și invidie la micuțul, fiindcă simțea că din cauza lui nu mai e așa iubită de unchiul și mătușa ei. S'a hotărât dară să asazineze pe rivalul nevinovat. Într-o seară s'a dus în farmacie și a cerut cloroform, zicând că e pentru mătușa ei, pe care o doare măsseaua. Otrava a dus-o acasă și amestecându-o cu apă, a dat-o micuțului, acesta muri în aceeași zi. În ziua următoare a voit să otrăvească și pe unchiul ei, deoarece-ce îi era frică că va descoperi crima și are s'o pedepsească. A aruncat bucăți de otrăvă în oala unde fierbea supa. Din norociv au observat înainte de a mânca din ea. Fetița și-a recunoscut crima în fața judecătorilor cu o liniște cinică. — „Așa e“ — zise în fața părinților adoptivi, l'am omorât. De ce m'ați neglijat din cauza lui? Dacă nu-l iubeați mai mult ca pe mine, nu l-aș fi omorât. Puteți lua învătătură pentru viitor. De altcun, am observat că nu m'ați iubit nici odată și nici nu voesc să mai trăiesc cu d-voastră...“ Curioasă zăpăceală se petrece într'un suflet așa de tinăr, la etatea, când altele aleargă după fluturi și se joacă cu păpuși, ea se gândește la crimele cele mai oribile, și le săvârșește sub titlul dragostei.

ULTIME ȘTIRI

În vederea războiului...

Ziarele din România aduc următoarea știre:

„In ședința de Sămbătă a Camerei d. general Berendei, ministru la departamentul războiului, a depus un proiect de lege prin care se cere un credit de 3 milioane 300.000 lei pentru aprovizionarea de cartușe și schimbarea unor piese la armele de foc. Camera a admis urgența.“

Desigur că aceasta se face în vederea gravelor evenimente din Balcani.

Pregătire de războiu.

În urma gravelor evenimente ce se petrec în Balcani, se da ca sigură știre, că corpurile de armată dela Sibiu, Temișoara și Agram au primit poruncă să stea gata de a porni la războiu.

Direcțiunea căilor ferate de asemenea ia toate măsurile necesare transportării rezezi a unui mare număr de soldați.

Primele împușcături.

Constantinopol, 14 Febr.

Prima împușcătură s'a tras deja, și anume asupra unui vas de războiu al Turcilor, cari voiau să debarcheze la Candia.

Un vas de războiu al Grecilor a tras de trei-ori asupra Turcilor și i-a împedecat astfel să între în Creta.

Contra Grecilor.

Hamburg, 14 Febr.

În toate cercurile a făcut mare impresie articolul ziarului „Hamburger Nachrichten“, organul fostului cancelar, care a scris violent contra expedițiunii prințului de coroană al Greciei.

Se asigură pe de altă parte că împăratul el însuși s'ar fi declarat în contra ori-cărei acțiune a Grecilor.

Știre desmințită.

Viena, 14 Februarie n.

Din cercuri competente se desminte știrea dată de „Nordd. Allg. Zeitung“ că flotele marilor puteri vor escorta îndărăt vasele de războiu cari au plecat sub comanda principelui de coroană al Greciei.

Revoluția în Macedonia.

Berlin, 14 Februarie n.

Știrea dată de „Kölnische Zeitung“ privitoare la izbucnirea revoluțiunii în Macedonia, se confirmă. Revoluționarii au arme Martini.

De asemenea se confirmă știrea că Turcii au împușcat 10 soldați greci, cari debarcaseră pe insula Creta pentru a apăra biserica creștină dela Cristofighi.

Grecii în Creta.

Atena, 14 Februarie.

Iachtul „Spacteria“ pe al cărui bord este principele de coroană George, precum și torpilele plecate din Pireu, au sosit înaintea insulei Creta.

Se vorbește despre debarcarea pe insulă a unui colonel elin cu 80 artileristi și mai multe tunuri.

Această trupă are cu sine și 800 lăzi pline cu arme și cartușe precum și 300 lăzi cu conserve pentru hrana soldaților.

Înaltul consiliu.

Viena, 14 Febr.

Ieri s'a ținut un înalt consiliu sub presidența M. Sa Monarhului. Au luat parte ministrul armatei comune baronul Krieghammer, ministrul honvezilor baronul Fejervary, baronul Welserheimb, ministrul Landwehrului austriac și mai mulți generali.

După consiliu, care a durat două ore, M. Sa a primit în audiență de o oră pe baronul Sterneek, comandantul trupelor de marină austro-ungare.

Redactor responsabil: Ioan Russu Ștrianu.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1,000.000. Circulația anuală fl. 15,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interes fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comanedei.

11— [4]

Direcțiunea institutului.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute la mai multe facultăți de medicină s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.

BORVIZ DE PRIMUL RANG

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural de un gust prea plăcut, va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Szegesvary és társai
Deva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

12— [7]

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

„MINERVA“

INSTITUT TIPOGRAFIC SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Cea mai ieftină tipografie!

Tipografia „Minerva“ din Orăștie, strada Berăriei Nr. 10, mărindu-și asortimentul, își oferă on. public serviciile sale pentru ori-ce fel de tipărire.

Fiind pusă în plăcuta pozițiune de a dispune de 6 mașini, și anume: 2 prese accelerate, mari, 2 prese de mână, mici, și 2 mașini: una de perforat și una de tăiat, precum și de 112 soiuri de litere de cele mai moderne, cu mai bine de 200 clișeuri și felurite alte obiecte tehnice, — garantează pentru efectuare promptă, corectă și frumoasă, cu prețuri foarte ieftine!

„MINERVA“ primește mai departe să efectuească tipărituri de cărți și broșuri de ori-ce mărime, pe lângă invoeli de plată foarte ușoare, în rate dacă e de lipsă.

☛ Pentru Bănci tipărește Bilanțuri, Acții, Libele de depuneri, Cărți, Documente de Cassă și tot felul de tipărituri.

☛ Pentru înfățișare plăcută, atrăgătoare, se garantează. ☛

Direcțiunea institutului Tipografic

„MINERVA“.

15— [6]